

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Confessio religionis christianae, imperatori Carolo V. Caesari Augusto

**Bucer, Martin
Capito, Wolfgang
Hedio, Caspar**

Argentorati, 1531

VD16 B 1526

De christiani hominis officiis. Cap. VI.

urn:nbn:de:bsz:31-61882

FIDEI CONFESSIO

Lib. Arbitrii spiritui omnium uirtutum largitori uni transcribi, quęcunq;
pie, recteq; gesserimus. Vtunq; ille nos nequaq; cogat, uerum
ducatur uolentes, efficiens nimirum in nobis, & uelle,
& operari. Phil. 2. Vnde scite Diuus Augustinus scripsit,
sua in nobis Deum opera remunerare. His bona opera,
tam non reiſcimus, ut prorsus negemus quenq; plene pos-
se saluum fieri, nisi huc per spiritum Christi euaserit, ut ni-
hil iam bonorum operum in eo desyderetur, ad quę quis-
dem Deus illum condidit. Sumus enim diuersa eiusdem
corporis membra, unde nec eadem singuli officia habemus.
1. Corinth. 12. Legem siquidem impleri a deo necesse
est, ut cœlum & terra citius transitura sint, quàm possit ex
illa iota unũ, uel minimus apiculus remitti. Quia tamen
Deus solus bonus est, & ex nihilo omnia condidit, nosq;
spiritu suo penitus nouos facit, agitq; totos, in Christo
enim nõ nisi noua creatura ualeat, nihil potest horum ad-
scribi uiribus humanis, fateriq; oportet, omnia esse Dei no-
bis ultro, nec ullo nostro merito fauētis, & beneuoli mera
dona. Ex his iam cognosci abũde potest, quid credamus
iustificationem esse, per quem nobis contingere, quaq; de-
mum ratione à nobis percipi, tum quibus nam scripturis,
ut ita credamus, simus adducti. Tamen si enim ex plurimis
paucas citauimus, ex his paucis tamẽ, cuius uel mediocri-
ter in scripturis uersato, satis superq; manifestum est, huius
generis sententias, quibus nobis nihil nisi peccatũ & per-
ditio, ut Hosea inquit, Domino autem omnis nostra & ius-
titia & salus tribuitur, legentibus illas passim occurrere.

DE CHRISTIANI

HOMINIS OFFICIIS. Cap. VI.

Iam & illud obscurum esse haud poterit, quę nam sint
Christiani hominis officia, quibusq; actionibus potissi-
mum intentum esse conueniat. Hisce nempe omnibus,
quibus

quibus proximis suis, quisq; pro se cōmodare queat. Primum quidem ad uitam æternam, ut & illi cognoscere, colere, & reuereri Deum incipiant, dein etiam ad præsenti, ne quid desyderent rerum, quas corporis quoq; necessitas poscit. Quemadmodum enim uniuersa lex Dei, quæ totius iustitiæ absolutissima præceptio est, in hoc uno dicto, Diliges proximum tuum sicut teipsum, summarur Ro. 13. ita in huiusmodi dilectionis præstatione, omnem summari & absolui iusticiam necesse est. Vnde inter Christiani hominis munera, nihil omnino numerandū est, quod non momentum aliquod, rationibus proximi adferat, & hoc sane amplius quodq; opus ex officio Christiani fuerit, quo plus ex eo utilitatis ad proximos peruenierit. Eapropter, post functiones ecclesiasticas, inter præcipua Christiani hominis officia ponimus, administrationē Reipublicæ administrantibus eam esse morigeros, nam hæc ad publicam utilitatem referunt, curam quæ impenditur uxori, liberis, atq; familiæ, honorem qui exhibetur parentibus, quod sine his uita hominum consistere nequeat, bonarum deniq; artium, omniumq; honestarum disciplinarum professiones, quod absq; harum cultu maximis, & humano generi proprijs bonis destitui necesse sit. In his tamē, & quibusuis alijs humanæ uitæ munijs, nihil cuiquā temere arripiendū est, sed religiose uidendum, quo uocet Deus. Id demum cuiusq; officium fuerit, hoc autem præstabilius, quo maiore hominibus cōmoditatem attulerit.

DE PRECIBVS

ATQVE IEIUNIIS. Cap. VII.

Precationes uero & religiosa ieiunia, actiones nihilominus sanctissimas, quæq; Christianos plurimum deceant, habemus, ad quas Ecclesiastæ nostri diligentissime auditores suos inhorrantur. Verum namq; ieiunium,

C

quasi